Súd:	Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka:	25C/369/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1408214149
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 04. 2010
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Daniela Mamráková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA4:2010:1408214149.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudkyňou Mgr. Danielou Mamrákovou, v právnej veci žalobcu: AIR-TRANSPORT EUROPE, spol. s r.o., so sídlom Na letisko, Letisko POPRAD-TATRY, IČO: 00 697 516, zast. JUDr. Jánom Havlátom, advokátom, Rudnayovo nám. l, Bratislava proti žalovanej: Slovenská televízia, Mlynská dolina, Bratislava, IČO: 00 167 398, o ochranu dobrej povesti právnickej osoby takto

r o z h o d o l :

Žalovaná je povinná do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku bez sprievodnej hudby a doplňujúceho komentára dvakrát po sebe odvysielať pred premiérou relácie Reportéri nižšie uvedený text ospravedlnenia tak, že text ospravedlnenia bude odvysielaný v čitateľnej písomnej a súčasne aj v čítanej podobe a to v minimálnej dĺžke trvania 6 minút:

„O S P R A V E D L N E N I E“:

Slovenská televízia v relácii REPORTÉRI zo dňa XX.XX.XXXX odvysielala reportáž pod názvom C. o okolnostiach záchrannej akcie Q., ktorá XX.XX.XXXX tragicky zahynula vo Q.. V tejto reportáži nášho redaktora U. boli odvysielané nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie o postupe spoločnosti AIR-TRANSPORT EUROPE, spol. s r.o., ktorá poskytovala leteckú záchrannú zdravotnú službu.

Nepravdivými resp. pravdu skresľujúcimi boli najmä informácie o tom, že:

1. vrtuľník priletel na miesto nešťastia po viac ako 3 hodinách,

2. vrtuľník v čase oznámenia nehody Q. operoval mimo svojho zásahového pásma,

3. Q. mohla žiť, ak by pre ňu včas priletela letecká záchranná služba,

4. vrtuľník leteckej záchrannej zdravotnej služby je povinný vzlietnuť do troch minút,

V čase oznámenia nehody Q. zachraňoval vrtuľník spoločnosti AIR-Transport Europe, spol. s r.o. ťažko zraneného pacienta v lokalite X., ktorá sa nachádza v zásahovom území strediska F.. Tento vrtuľník bol najbližšie miestu nehody. Lokalita Q. sa nachádzala iba v zásahovom území vrtuľníka z F..

Po potvrdení potreby zásahu leteckej záchrannej zdravotnej služby v lokalite Q. a odovzdaní pacienta ťažko zraneného v lokalite X. zdravotníckemu zariadeniu, vrtuľník okamžite letel na letisko F., kde musel byť natankovaný a vybavený materiálom potrebným na zásah vo Vysokých Tatrách. Medzičasom zamestnanci spoločnosti AIR-TRANSPORT EUROPE, spol. s r.o., získavali informácie potrebné na zásah leteckej záchrannej zdravotnej služby. Následne vrtuľník odštartoval na miesto nešťastia s medzipristátím v STAROM SMOKOVCI, kde naložil príslušníka Horskej záchrannej služby. Od potvrdenia potreby zásahu v lokalite Q. Q. vrtuľník dosiahol miesto nešťastia za l hodinu a 28 minút, teda nie za niekoľko hodín.

Po opakovaných neúspešných pokusoch vyslobodiť Q. pomocou vrtuľníka zo skalnej steny, a to pre silné južné prúdenie a turbulencie, vysadil vrtuľník na Q. záchrannú skupinu Horskej záchrannej služby, ktorá prevzala záchrannú akciu spočívajúcu v spustení sa po skalnej stene k postihnutej. K tejto skupine sa na vlastné nebezpečenstvo a nad rámec svojich povinností pripojil lekár spoločnosti AIR-TRANSPORT EUROPE, spol. s r.o., v záujme čo najrýchlejšieho poskytnutia zdravotnej starostlivosti. Záchranná skupina však dosiahla postihnutú v okamihu, kedy u nej došlo ku klinickej smrti. Vzhľadom na to, že sa lekár i postihnutá v tom čase nachádzali vo vise na lanách, nebolo možné zabezpečiť resuscitáciu zranenej.

Z protokolu o výkone dohľadu Úradu pre dohľad nad výkonom zdravotnej starostlivosti vyplynulo, že vzhľadom na zranenia Q. by mohlo dôjsť k jej smrti aj pri včasnej a odbornej lekárskej pomoci, hoci nie je možné vylúčiť, že poskytnutím včasnej a odbornej zdravotnej starostlivosti vrátane hospitalizácie by bolo možné smrť Q. odvrátiť. Nedá sa určiť časový faktor, pri ktorom by ju bolo možné zachrániť.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky dospelo v konaní začatom na návrh Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou k záveru, že spoločnosť AIR-TRANSPORT EUROPE, spol. s r.o., pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti postihnutej Q. neporušila zákon o zdravotnej starostlivosti a zákon o záchrannej zdravotnej službe.

V právnom poriadku Slovenskej republiky neexistuje žiadny právny predpis, ktorý by ukladal prevádzkovateľovi leteckej záchrannej zdravotnej služby povinnosť, aby vrtuľník odštartoval do 3 minút.

Slovenská televízia sa vzhľadom na uvedené spoločnosti AIR-TRANSPORT EUROPE, spol. s r.o., ospravedlňuje za odvysielanie nepravdivých a pravdu

skresľujúcich informácií uverejnených v reportáži C. zo dňa XX.XX.XXXX.

2. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 33.193,91 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

3. Vo zvyšku súd návrh zamieta.

4. O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 22.10.2008 žiadal žalobca, aby súd uložil žalovanej povinnosť do desiatich dní od právoplatnosti rozsudku bez sprievodnej hudby a doplňujúceho komentára dvakrát po sebe odvysielať pred premiérou relácie REPORTÉRI ospravedlnenie tak, že text ospravedlnenia bude odvysielaný v čitateľnej písomnej a súčasne i v čítanej podobe v minimálnej dĺžke trvania 6 minút. Ďalej žiadal uložiť zaplatenie peňažnej sumy vo výške 2. milióny Sk z titulu náhrady nemajetkovej ujmy a nahradiť trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná odvysielala dňa XX.XX.XXXX vo svojej relácii REPORTÉRI reportáž pod názvom „C.“. Predmetom reportáže bola záchranná akcia horolezkyne Q., ktorá počas záchrannej akcie zomrela. V predmetnej reportáži boli odvysielané nasledovné nepravdivé, pravdu skresľujúce informácie, resp. neoprávnená kritika na adresu žalobcu:

1.vrtuľník priletel na miesto nešťastia po viac ako 3 hodinách,

2.vrtuľník v čase oznámenia nehody Q. operoval mimo svojho zásahového pásma,

3.Q. mohla žiť, ak by pre ňu včas priletela letecká záchranná služba,

4. vrtuľník leteckej záchrannej zdravotnej služby je povinný vzlietnuť do troch minút,

5. leteckí záchranári pochybili.

Uvedená reportáž bola svojim obsahom a zameraním doplnením a rozvíjaním prvej reportáže, ktorú žalovaný odvysielal v tej istej relácii dňa X.XX.XXXX pod názvom „C.“, pričom reportáž „C.“ obsahuje opakovanie, rozvíjanie a doplnenie nepravdivých a pravdu skresľujúcich informácií o záchrannej akcii „Q. Q.“, a tieto nepravdivé a pravdu skresľujúce informácie sa v reportážach donekonečna opakujú. V spornej reportáži však žalovaná zašla tak ďaleko, že v nej použila vyjadrenie osôb, ktoré konkrétne okolnosti prípadu nepoznali a pri záchrannej akcii neboli prítomné. Už po odvysielaní prvej reportáže žalobca upozornil žalovanú na nepravdivosť a jednostrannosť odvysielaných informácií. Nakoľko žalovaná odmietla tvrdenia o nepravdivosti, jednostrannosti a protiprávnosti odvysielanej reportáže zo dňa X.XX.XXXX obrátil sa žalobca na Radu pre vysielanie a retransmisiu a na základe toho bola reportáž „C.“ predmetom správneho konania vedeného Radou pre vysielanie a retransmisiu pod č. XXXX/XXX-XXXX, v rámci ktorého Rada rozhodla, že sťažnosť žalobcu je opodstatnená a že

žalovaná ako vysielateľ v relácii REPORTÉRI zo dňa X.XX.XXXX v reportáži „C.“ porušila § 16 písm. a zák.č. 308/2000 Z.z. za čo uložila žalovanej sankciu-upozornenie na porušenie zákona a uložila žalovanej povinnosť odvysielať oznam o porušení zákona trikrát, v čase pred začiatkom vysielania relácie REPORTÉRI a to pred tromi po sebe nasledujúcimi odvysielaniami relácie REPORTÉRI . Žalovaná upozornenie na porušenie zákona, ktorého odvysielanie jej Rada uložila, neodvysielala, na základe čoho jej Rada uložila pokutu vo výške 100.000,-Sk. Vyššie uvedená reportáž zo dňa X.XX.XXXX bola predmetom konania o ochrane a dobrej povesti právnickej osoby, ktoré sa viedlo na tunajšom súde pod sp.zn. 8C/304/2005 o čom súd rozhodol rozsudkom zo dňa 23.5.2007 pod sp.zn. 8C/304/2005 tak, že žalovanej uložil povinnosť uverejniť opravu v znení žalobného petitu a uložil povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 1. milión Sk. Náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnil tým, že odvysielanie ospravedlnenia nemôže postačovať, vzhľadom na závažnosť neodôvodnených obvinení, a to obvinenia zo zmarenia mladého života, ktoré boli navyše podfarbené emotívnou hudbou a obrazmi. Ďalej žalobca poukázal na to, že žalovaná hrubým spôsobom deformovala fakty, s tým, že jeho konanie ak nie je rovno úmyselné, je minimálne hrubo nedbanlivostné. Žalovaná relevantné informácie používala zavádzajúco a selektívne, žalovaná mala k dispozícii záznam komunikácie medzi horskou záchrannou službou a žalobcom, resp. posádkou vrtuľníka a preto jej museli byť zrejmé časť potvrdenia potreby zásahu na Q. Q., čas príletu na miesto nešťastia a komplikácie spojené so záchrannou akciou, ale napriek tomu podal zavádzajúce vykreslenie celej udalosti. Žalovaná bola informovaná o problematike

fungovania LZZS, opakovane odvysielala ničím nepodložené obvinenie o zodpovednosti žalobcu za smrť Q. a tvrdenie o tom, že by mohla žiť, ak by vrtuľník priletel včas, ktoré boli naviac v rozpore so závermi Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, o ktorých bola tiež informovaná. K neoprávnenému zásahu došlo televíznym vysielaním, pričom treba vychádzať z toho, že mal širokú publicitu a takýto zásah v podstate zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobca poukázal na osobitnú intenzitu neoprávneného zásahu, ak je uskutočnený prostredníctvom televízie s poukazom na rozhodnutie Európskej komisie pre ľudské práva vo veci W. c/a Írsko z r. 1991, z ktorého vyplýva, že v súčasnej spoločnosti predstavuje televízia masmédium s veľkým vplyvom a jej účinok je oveľa bezprostrednejší než účinok tlače. Žalobca poukázal na negatívne reakcie, s ktorými sa stretával pri rokovaniach s obchodnými partnermi, v rámci prebiehajúcich konaní o udelenie povolení na poskytovanie zdravotnej starostlivosti , ako aj ne negatívny ohlas verejnosti , ktorý reportáž spôsobila a v tejto kauze bola dokonca zriadená špeciálna web.stránka-www.sirokaveza.sk. Okrem toho po odvysielaní spornej reportáže dochádzalo k rozširovaniu týchto informácií prostredníctvom ďalších hromadných informačných prostriedkov čím opakovane dochádzalo k poškodzovaniu povesti žalobcu. Z obsahu jednotlivých zverejňovaných správ a príspevkov vyplýva, že uverejnením nepravdivých a pravdu skresľujúcich údajov v reportáži vyvolalo následné rozširovania údajov prostredníctvom tlače a internetu a negatívny, priam nepriateľský postoj širokej verejnosti k žalobcovi a spochybňovanie profesionálnych činností ním vykonávaných, z čoho je zrejmé, že medzi odvysielaním spornej reportáže a negatívnymi reakciami verejnosti existuje príčinná súvislosť.

Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 3.3.2009 tak, že informácie a oprávnená kritika obsiahnutá v reportáži „C.“ vychádzali z pravdivých údajov, ktoré preukazujú, že zo strany žalovanej nedošlo k takému neoprávnenému zásahu do

práv žalobcu, ktorý by bol spôsobilý zakladať pre žalovanú povinnosti v zmysle žalobného návrhu. Žalovaná sa k jednotlivým žalovaným neoprávneným zásahom vyjadrila takto:

ad1/ „Vrtuľník priletel na miesto nešťastia po viac ako troch hodinách“

Žalovaná potvrdila, že vrtuľník priletel nad miesto nešťastia po 1 hodine 28 minútach od privolania pomoci, ale nezasahoval, nezachraňoval. Podľa svedeckých výpovedí manželov U. vrtuľník len zakrúžil nad Širokou vežou, rekognoskoval ťažko prístupný terén, pokúšal sa zranenú zachrániť pomocou lana, čo vzhľadom k poveternostným podmienkam nešlo a potom odletel, aby sa vrátil v čase, ktorý celkovo prevyšoval tri hodiny od okamihu zavolania pomoci a vysadil na štíte záchranný tím. Týmito údajmi žalovaná nijako neskreslila skutočnosť, nakoľko za podstatný a rozhodný fakt považovali nástup záchranného tímu do akcie po vysadení z vrtuľníka a ten sa realizoval po vyše troch hodinách privolania pomoci.

ad 2/ „Vrtuľník v čase oznámenia nehody Q. operoval mimo svojho zásahového pásma“

Podľa žalovanej uvedená problematika s relevantnými závermi je obsahom protokolu č. XXX/XXXX zo dňa X.XX.XXXX o vykonanom dohľade Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (ďalej len Úrad), ktorý obsahuje závery „Zásahové územia LZZS Sliač LZZS Poprad sa pritom v tejto lokalite prekrývajú a zásah vrtuľníka z Popradu nebol z hľadiska časovej dostupnosti pre lokalitu Smrekovca výhodnejší“. V konečnom dôsledku pre záchrannú akciu na Q. Q. toto pochybenie malo za následok časovú stratu min. 53 minút, počas ktorých vrtuľník nebol dostupný pre zásah vo Vysokých Tatrách. „Ako sme zistili dohľadom na mieste LZZS Poprad nemá pre podobné alternatívne prípady vypracovaný algoritmus konania zásahových stredísk LZZS a v takmer identickom obsahu spočíva vyjadrenie predsedu úradu z XX.XX.XXXX, cit. :“Dohľadom na mieste sme zistili, že došlo k zlyhaniu ľudského faktora pri vyhodnocovaní situácie v súvislosti so zásahom vrtuľníka leteckej záchrannej

zdravotnej služby v oblasti Veľkej Fatry na Smrekovici. Bol zvolený zásah vrtuľníka z Popradu a nie Sliača a tým došlo v konečnom dôsledku k časovej strate pri lete vrtuľníka na Širokú vežu min. o 53 minút. Poskytovateľ LZZS nemá pre podobné alternatívne prípady vypracovaný algoritmus konania zásahových stredísk, Úrad preto požiadal vydavateľa povolenia na poskytovanie zdravotnej starostlivosti LZZS, ktorým je Min. zdravotníctva SR o vyvodenie sankčných záverov a prijatie nápravných opatrení voči poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti.“

ad 3/ „Q. mohla žiť, ak by pre ňu včas priletela letecká záchranná služba“

K tomuto žalovaná uviedla, že zverejnením názoru S., z Českého horolezeckého zväzu nevyslovili žiadne skutkové tvrdenie, že žalobca je vinný za smrť Q., iba prezentovali jeho odborný názor, názor osoby, ktorá parametre tejto záchrannej akcie nezávislým spôsobom skúmala a samostatne prišla k zodpovedajúcim výsledkom a osobnému presvedčeniu a vôbec tu nejde o žiadne difamujúce tvrdenie alebo hodnotiaci úsudok voči žalobcovi, ide o primerané a v medziach zákona akceptované a realizované právo na slobodu zastávať názory, prijímať a rozširovať informácie.

ad 4/ „Vrtuľník leteckej zdravotnej záchrannej služby je povinný vzlietnuť do troch minút“

Žalovaná sa k tomu vyjadrila tak, že informácie o „doletovom“ a „vzletovom“ zákone neprezentovala ona ale vtedajší minister zdravotníctva P. keď doslova povedal: „Nie je to vec doletového zákona, je to vec vzletového zákona, ak do troch minút musí byť vrtuľník vo vzduchu, potom je už len otázka času doletu, priestoru a počasia.“ Na inom mieste exminister konštatuje: „My máme stanovený limit. do minúty auto, do troch minút vrtuľník musí vzlietnuť.“ Ide o vyjadrenie ústavného činiteľa, ktorý si musí byť vedomý váhy a významu svojich slov, čím je daná všeobecne uznávaná premisa pravdivosti jeho vyjadrení.

ad 5/ „Leteckí záchranári pochybili“

Uvedená informácia podľa žalovanej v celej relácii nebola odvysielaná a preto údaj nemôže byť ani pravdivý ani pravdu skresľujúci a nemôže byť neoprávneným zásahom.

Vzhľadom na tieto skutočnosti žalovaná nevidí relevantný dôvod na uplatnenie ochrany osobnostných práv, uverejnenia ospravedlnenia, či zaplatenia nemajetkovej ujmy, nakoľko odvysielaním pravdivých informácií žalovanou nemohlo dôjsť k závažnejšiemu zásahu do psychickej či morálnej integrity žalobcu, ktorý by bol objektívne spôsobilý privodiť mu ujmu na právach. Žalovaná považuje za neprimerané a nedôvodné odvysielať ospravedlnenie v čitateľnej, písomnej a súčasne i v čítanej podobe, v min. dĺžke trvania 6 minút, dvakrát po sebe, pretože nejde o primerané zadosťučinenie, nakoľko v celkovej stopáži to predstavuje spolu 24 minút, čo vo svojom súhrne predstavuje dlhšiu stopáž ako celá relácia. Takto uložená povinnosť nijako nemôže zodpovedať princípu primeraného zadosťučinenia v zmysle § 13 ods. I OZ. Žalovaná poukazovala na fabulačno-sugestívny obsah navrhovaného ospravedlnenia, ktoré divákovi vnucuje selektované skutočnosti, najmä tým, že zamlčuje fakty, ktoré žalovaná uviedla vo vyjadrení pod bodom 1,2. Žalovaná dala do pozornosti skutočnosť, že ide o publicistický typ relácie, ktorý má náročnejšieho diváka a takáto dĺžka opakovanej a nezáživnej informácie ho kontraproduktívne odoženie od pozeranie relácie. Pritom treba dôsledne dbať na obsah ospravedlnenia, aby v tejto spojitosti neodzneli prvky reklamy, sponzoringu, označenia jeho činnosti a iných aktivít žalobcu. Žalovaná poukázala na č. 26 Ústavy SR, čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 19 Paktu OSN o občianskych a politických právach, s tým, že žalovaná je povinná zabezpečiť všestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielania a sloboda prejavu umožňuje šíriť informácie ktoré sú nepríjemné, šokujúce, znepokojujúce, pričom určité vyjadrenia v relácii mohli byť ostrejšie, ale len tak možno robiť pravdivú publicistiku. V spornej relácii dostali primeraný priestor na

vyjadrenie žalobca aj žalovaná, relácia bola vyrobená štandardným spôsobom za dodržania charty spravodajstva a publicistiky.

Súd vykonal dokazovanie prehraním zvukovo-obrazového záznamu reportáže „C.“, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, výsluchom svedkov, U., Y., Q., P., G., F..

Súd nevykonal dôkazy výsluchom člena Českého horolezeckého zväzu S., T., P., nakoľko uvedené osoby neboli prítomné pri záchrannej akcii, ktorá bola predmetom reportáže, vypočutie týchto svedkov by bolo irelevantné pre zistenie skutkového stavu. Súd nevypočul manželov U., nakoľko pre zistenie skutkového stavu ohľadom výpadku postačovala pre súd výpoveď Y.

D., spolulezkyne. Taktiež súd nevypočul P., člena Horskej záchrannej služby ku komunikácii s HZS, nakoľko presné prepisy komunikácie mal súd k dispozícii a výpoveďou by súd nezistil iné nové skutočnosti, naviac autentickosť prepisov nikto nespochybňoval.

Z vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

Žalobca je právnickou osobou - podnikateľom vykonávajúcim letecké práce, prenájom leteckých strojov, leteckú dopravu, poskytovanie liečebno-preventívnej starostlivosti, výcvik špecialistov pre leteckú záchranu.

Na základe rozhodnutia Ministerstva zdravotníctva SR zo dňa 18.7.2001 bolo žalobcovi povolené poskytovanie zdravotnej starostlivosti v neštátnom zdravotníckom zariadení -záchrannej zdravotnej službe s predmetom činnosti Letecká záchranná služba v rozsahu určenom v prílohe uvedeného povolenia, s miestom výkonu činnosti Letisko Poprad-Tatry.

Z popisu záchrannej akcie zo záznamového zariadenia TANAP1 zo dňa XX.X.XXXX-Q. Q. súd zistil detailný chronologický priebeh celej záchrannej akcie.

Žalovaná odvysielala dňa XX.XX.XXXX v relácii STV Reportéri reportáž pod názvom „C.“, predmetom ktorej bola záchranná akcia horolezkyne Q. na Q. vo Vysokých Tatrách dňa XX.X.XXXX, pričom táto sporná reportáž bola pokračovaním reportáže odvysielanej žalovanou v tej istej relácii dňa X.XX.XXXX pod názvom „C.“ Z obsahu reportáže mal súd preukázané, že v nej boli uverejnené výroky:

1.vrtuľník priletel na miesto nešťastia po viac ako 3 hodinách,

2.vrtuľník v čase oznámenia nehody Q. operoval mimo svojho zásahového pásma,

3.Q. mohla žiť, ak by pre ňu včas priletela letecká záchranná služba,

4. vrtuľník leteckej záchrannej zdravotnej služby je povinný vzlietnuť do troch minút.

Z protokolu č. XX-XX/XXXX súd zistil, že bol vykonaný dohľad poskytovania zdravotnej starostlivosti Q. pri horolezeckom výpadku pri výstupe na Q. vo Vysokých Tatrách dňa X.X.XXXX leteckou záchrannou zdravotnou službou v Poprade na základe podnetu pána P. na zanedbanie zdravotnej starostlivosti. Dohľadom bolo zistené, že bezprostrednou príčinou smrti Q. bol šok po úraze a krvácanie a tuková

embólia pľúc tretieho stupňa pri pomliaždení mäkkých tkanín pravého ramena, stehna, a predkolenia, vykĺbenie pravej stehnovej kosti v bedrovom zhybe a vnútrolebečnom krvácaní. Úrad konštatoval, že priamymi včasnými komplikáciami úrazových zmien bol šok po úraze, krvácanie a tuková embólia pľúc tretieho stupňa a záchrana pri takýchto závažných poraneniach by bola možná len za predpokladu okamžitého zásahu a poskytnutia vysoko odbornej pomoci na špecializovanom pracovisku. Postupom LZZS neboli porušené právne predpisy LZZS, záchrannej akcie sa zúčastnil lekár LZZS Poprad. Z medicínskeho hľadiska nie je možné vylúčiť, že včasnou odbornou lekárskou pomocou vrátane hospitalizácie na

OAIM by bolo možné smrť horolezkyne odvrátiť, avšak Úrad zdôraznil, že na základe popísaných zranení, hlavne vnútrolebečného krvácania by k smrti mohlo dôjsť aj pri včasnej lekárskej pomoci. Zo súdno-lekárskeho hľadiska podľa Úradu nie je možné určiť jednoznačný časový faktor, pri ktorom by bolo možné horolezkyňu zachrániť. Úrad konštatoval, že službu konajúci personál LZZS bol na potrebnej odbornej úrovni. Nedostatky v potrebnom výstroji, zdravotníckom materiáli a liečivách neboli zistené. Lekár LZZS konštatoval smrť ešte pred uvoľnením horolezkyne z visu z lana a pred uložením do transportných nosidiel, spúšťanie na nosidlách bolo vykonané v šikmej polohe, nosidlá horskej záchrannej služby (HZS) sú prispôsobené na transport v šikmej polohe. Výkonom dohľadu neboli zistené nedostatky pri zásahu LZZS dňa XX.X.XXXX.

Z protokolu č. XXX/XXXX o vykonanom dohľade súd zistil, že vrtuľník LZZS Poprad, ktorý mal vykonať záchrannú akciu, bol v tom čase na záchrannej akcii v oblasti Vyšné Matejkové-Smrekovica. Vrtuľník bolo povolaný do tejto akcie zásahovým strediskom LZZS Sliač po obdržaní požiadavky na záchrannú akciu od zásahového strediska ZZS Ružomberok pacient sa podľa informácie mal nachádzať v lesnom teréne Smrekovica s vážnym poranením nohy, o svojom zranení informoval pacient mobilom spolu manželkou, ktorá kontaktovala zásahové stredisko ZZS Ružomberok a ďalšie spojenie s poraneným sa nepodarilo nadviazať. Zásahové stredisko na Sliači vyhodnotilo situáciu ako kritickú a aj napriek nedostatku informácií o mieste, kde sa ranený nachádza, (predpoklad lokality východne od Ružomberka) za vhodnejšie pokladalo nasadenie vrtuľníka LZZS Poprad a nie vrtuľníka zo Sliača. Takto informovalo stredisko Sliač aj zásahové stredisko LZZS Poprad, ktoré vrtuľník vyslalo. Až počas letu si zásahové stredisko Sliač spresnilo lokalitu, kde sa vtedy už uskutočňovala záchranná akcia, za účasti LZZS a hasičov. Pacient bol leteckou záchrannou službou vyslobodený z neprístupného terénu a po ošetrení bol daný do starostlivosti pozemnej záchrannej služby o XX.XX hod. pri obci F.. Vrtuľník LZZS v tom čase už mal informáciu o zásahu na Širokej veži, a preto hneď po odovzdaní pacienta odletel na letisko Poprad. Skupina vykonávajúca dohľad oznámila, že došlo k zlyhaniu ľudského faktora, v prípade vyhodnotenia situácia z LZZS Popradu na zásah v lokalite Smrekovica zo strany zásahového strediska LZZS Sliač, ktoré pri svojom rozhodovaní dostatočne nezvážilo, že nemá dostatok informácií o mieste, kde sa poranený nachádza a že vrtuľník z Popradu sa bude zrejme nachádzať dlhšiu dobu na hranici svojho zásahového územia, v prípade nutnosti zásahu tohto vrtuľníka vo svojom zásahovom území. Zásahové územia LZZS Sliač a LZZS Poprad sa pritom v tejto lokalite prekrývajú a zásah vrtuľníka z Popradu nebol z hľadiska časovej dostupnosti pre lokalitu Smrekovica výhodnejší. V konečnom dôsledku pre záchrannú akciu Q. na Q. toto pochybenie malo za následok časovú stratu 53 minút, počas ktorých vrtuľník nebol dostupný pre zásah vo Vysokých Tatrách. LZZS Poprad nemá pre podobné alternatívne prípady vypracovaný algoritmus konania zásahových stredísk LZZS. Poskytovateľ LZZS AIR TRANSPORT EUROPE, spol. s r.o. tým, že jeho zásahové stredisko na letisku Sliač chybne vyhodnotilo situáciu v súvislosti so zásahom na Smrekovici porušilo zákon č. 576/2004 Z.z. a zák. 579/2004.

V časopise Slovenka č. XX/XXXX. na straneXX v rubrike Aktuality bol uverejnený pod titulkom „X.“, komentár k záchrannej akcii na Širokej veži, s konštatovaním, že vrtuľník so záchranármi prišiel neskoro, zároveň s lekárom prišla aj smrť.

9

V časopise RESCUE REPORT č.X/XXXX bol uverejnený článok ohľadom záchrannej akcie , na internete vznikla samostatná stránka www.sirokaveza.sk <http://www.sirokaveza.sk>. okrem tejto stránky aj na stránkach www.jamesak.sk <http://www.jamesak.sk>, www.sme.sk <http://www.sme.sk> prebiehali diskusie ohľadom záchrannej akcie.

Rozhodnutím Ministerstva zdravotníctva zo dňa XX.X.XXXX č. XXXXX/XXXX-SP bolo zastavené správne konanie vo veci uloženia pokuty voči žalobcovi na základe oznámenia zo dňa X.XX.XXXX.

Rozsudkom Okresného súdu BA IV č.k. 8C/304/2005-284 zo dňa 23.5.2007 bolo vyhovené žalobe žalobcu proti žalovanej o ochranu dobrej povesti právnickej osoby za neoprávnené zásahy uverejnením nepravdivých údajov v reportáži C., s tým, že žalovanej bola uložená povinnosť uverejniť ospravedlnenie a bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy jeden milión korún, ktorý rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu 8Co/455/2007 zo dňa 19.1.2010.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka ďalej len OZ) fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenia podľa odseku l najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo“.

Podľa § 19b ods. 2,3 Občianskeho zákonníka, pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav. Možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch, pričom to platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

Z citovaných ustanovení § 19b OZ vyplýva, že každá právnická osoba má právo na ochranu dobrej povesti. Za zásah do tohto práva je považované každé konanie (opomenutie), ktoré je objektívne spôsobilé poškodiť dobrú povesť právnickej osoby. Neoprávneným zásahom do práva na ochranu dobrej povesti je v zásade každé konanie či opomenutie, ktoré zasahuje do práv právnickej osoby chránených zákonom a je v rozpore s povinnosťami pôvodcu zásahu stanovenými právnym poriadkom. Z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene, či nezavinene alebo vedome, či nevedome. Nevyžaduje sa vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv právnickej osoby.

Č.k.: 25C/369/2008-250

10

Pri rozhodovaní v tejto veci sa súd vychádzal z ust. § 19b Občianskeho zákonníka , ktoré vyložil i s prihliadnutím na znenie medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. V tejto súvislosti má osobitné postavenie Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd dojednaný v Ríme 4. novembra 1950

uverejnený ako oznámenie pod č. 209/1992 Zb. . Podľa čl. 10 ods. 1 tohto dohovoru je preferované právo na slobodu prejavu. Odsek 2 tohto článku však obmedzuje slobodu prejavu tým, že do výkonu slobody prejavu zahŕňa aj povinnosť a zodpovednosť nositeľa tejto slobody. Súčasne pripúšťa, aby výkon práva na slobodu prejavu na základe zákona v nevyhnutnej miere, podliehal určitým formalitám, podmienkam, obmedzeniam, či sankciám na zabezpečenie určitých prvkov demokratickej spoločnosti - okrem iného i na zabezpečenie ochrany osobnostných práv iných osôb.

V danom prípade teda stoja oproti sebe dve základné práva, a to právo na slobodu prejavu a právo na ochranu dobrej povesti právnickej osoby. Vykonané dokazovanie preukázalo čiastočnú dôvodnosť žaloby.

Úprava ochrany dobrej povesti právnickej osoby je upravená v § 19b ods.3 OZ, pričom ide o ochranu blížiacu sa ochrane osobnosti poskytovanej fyzickým osobám. Názov a dobrá povesť právnickej osoby sú teda obdobou mena a cti fyzickej osoby, patria k primárnym individualizujúcim znakom každej právnickej osoby. Na ochranu týchto imateriálnych hodnôt v prípade neoprávneného zásahu do názvu a dobrej povesti právnických osôb slúžia špeciálne prostriedky súdnej ochrany. Ochranu poskytuje súd, ktorého úlohou je posúdiť, či neoprávnený zásah v podobe neoprávneného užívania názvu právnickej osoby, resp. v podobe zásahu do jej dobrej povesti, je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených imateriálnych hodnotách. Jedná sa o objektívnu zodpovednosť, t.j. zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie subjektu zásahu. Ustanovenie § 19 bods.3 OZ chráni dobrú povesť právnickej osoby pred neoprávneným zásahom. Pôjde predovšetkým o ochranu pred šírením rôznych nepravdivých informácií o konkrétnej právnickej osobe. Rozhodnutie o jednotlivých prostriedkoch ochrany a rozsahu ich použitia závisí od úvahy súdu, založenej na zhodnotení konkrétnych okolností neoprávneného zásahu do dobrej povesti právnickej osoby.

Nepravdivým alebo pravdu skresľujúcim údajom sa rozumejú také skutočnosti vonkajšieho sveta, ktorým je možné priradiť zápornú pravdivostnú hodnotu (nepravdy) alebo skutočnosti, ktoré takto hodnotiť nie je možné, ale sú podané tak, že vedú ku skresleniu informovania verejnosti.

Podmienkou pre úspešné uplatnenie práva na ochranu dobrej povesti pri neoprávnenom zásahu do nej, je preukázanie, že došlo k neoprávnenému zásahu, resp. že konanie bolo objektívne spôsobilé takýto zásah spôsobiť. Samo uverejnenie nepravdivého údaju, ktorý sa dotýka dobrej povesti právnickej osoby zakladá spravidla neoprávnený zásah do jej dobrej povesti. Použitie kritiky, ironizovania, odsudzovania a zavrhovania konania právnickej osoby, opierajúcej sa o okolnosti, o ktorých je zverejňovaný nepravdivý údaj, predstavuje spravidla citeľný zásah do dobrej povesti právnickej osoby, pričom tu ide o značnú intenzitu neoprávneného zásahu, ktorý bude mať obvykle nepriaznivé dôsledky pre takto postihnutú osobu, hlavne čo do jej postavenia v obchodných vzťahoch. Za neoprávnený zásah nemožno považovať kritiku. Takáto kritika predpokladá, že pri nej nie sú prekročené medze vecnej a

konkrétnej kritiky a že je primeraná čo do obsahu, aj formy, nevybočuje z medzí nutných na dosiahnutie sledovaného a zároveň aj spoločensky uznávaného účelu.

Hoci zverejnenie nepravdivého údaju nemusí mať za následok neoprávnený zásah do dobrej povesti, avšak v tomto prípade bola reportáž založená na nepravdivých a pravdu skresľujúcich informáciách, ktoré presiahli tolerovateľnú mieru a intenzitu, a preto nie je možné akceptovať ani slobodu prejavu, ktorá je založená na nepravdivom a neúplnom informovaní verejnosti.

Jedným z prostriedkov ochrany proti neoprávneným zásahom do dobrej povesti je priznanie morálnej satisfakcie vo forme ospravedlnenia, ktoré musí byť primerané vzhľadom na jednotlivé okolnosti zásahu,

t.j. intenzitu, povahu, spôsob zásahu a jeho charakter, rozsahu ujmy a jej dopad na postavenie v spoločnosti. Morálne zadosťučinenie musí byť účinné, primerané následkom zásahu, vyvážené, zodpovedajúce potrebám a účelu tohto inštitútu.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že informácie odvysielané v spornej reportáží a to, že:

1.vrtuľník priletel na miesto nešťastia po viac ako 3 hodinách,

2.vrtuľník v čase oznámenia nehody Q. operoval mimo svojho zásahového pásma,

3.Q. mohla žiť, ak by pre ňu včas priletela letecká záchranná služba,

4. vrtuľník leteckej záchrannej zdravotnej služby je povinný vzlietnuť do troch minút,

nie sú pravdivé, resp. sú pravdu skresľujúce.

V danom prípade sa súd stotožnil s tvrdením žalobcu, že v spornej reportáži absentuje dostatočný opis skutkového deja, a to chronologický priebeh záchrannej akcie, podstatný údaj, že vrtuľník zachraňoval v čase oznamu o horolezeckom výpadku na Širokej veži iného turistu v Smrekovici, resp. ukončoval túto záchrannú akciu a potvrdil let na akciu na Q., absentujú podstatné skutočnosti o zásahu na Smrekovici, údaje o zásahovom území, výsledkoch kontroly Úradu, charaktere zranení horolezkyne.

Z výpovede svedka, redaktora U. mal súd preukázané, že motívom tejto reportáže bolo rozhodnutie Českého horolezeckého zväzu, konkrétne jeho lekárskej komisie, ktorí hodnotili túto situáciu. Keďže na Slovensku obdobná inštitúcia neexistuje, zaujímalo ho, čo je obsahom hodnotenia, jednalo sa o informácie, ktoré presne rozfázovali detailne časový sled zásahu a celej tejto tragédie. Bezpečnostná komisia tento posudok vypracovala na podnet rodiny pozostalých, pričom svedok neštudoval štrukturálne ako robili posudok, no predpokladal že kontaktovali svedkov, príbuzných. Neoveroval, z akých podkladov čerpala komisia Českého horolezeckého zväzu, zisťovali len faktický výsledok ich zistenia. Nezisťovali, neoverovali odbornosť osôb, ktoré vypracovali túto správu, pretože redaktor nie je vyšetrovateľ, nemohol ísť do štrukturálnych hĺbok, spoľahol sa na to, že sú to dlhoroční členovia komisií, organizácia má svoj kredit, nie je to trojdňová organizácia, a vyjadrovali sa aj v minulosti k mnohým tragickým sporným prípadom. S poukazom na svedkom uvedený motív a vzhľadom na obsah reportáže dospel súd k záveru, že obsahom reportáže nebolo zisťovanie existencie obdobnej inštitúcie na Slovensku, resp. dôvod jej neexistencie, ani

objektívne informovanie, z čoho správa Českého horolezeckého zväzu vychádzala, pričom autor si ani neoveril podklady tejto správy, ale bez všetkého si stanovisko ČHZ osvojil. Závery Českého horolezeckého zväzu, ktoré boli prezentované v reportáži prostredníctvom S., neumožňujú divákovi urobiť si vlastný úsudok o objektivite ním prezentovaného posudku a v záujme vyváženosti a nestrannosti nebol posudok predložený žalobcovi na vyjadrenie. Súd hodnotí ako mimoriadne difamujúci výrok S. o tom," ... že za takýto nedostatok, ktorý naozaj spĺňa charakter trestného činu neposkytnutia pomoci, by mal byť niekto súdený a odsúdený. " Uvedená osoba nebola prítomná na záchrannej akcii a všetky jej názory o záchrannej akcii sú v zjavnom rozpore so skutočným priebehom akcie a boli spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti žalobcu vyslovením kritiky o neodbornosti zásahu s cieľom v reportáži obviniť žalobcu zo smrti horolezkyne.

Nepravdivosť jednotlivých tvrdení mal súd preukázanú aj výpoveďou svedka U., ktorý priznal, že mylne v reportáži tvrdil, že vrtuľník tankoval v Ružomberku, taktiež potvrdil mylnosť informácie o

zásahových pásmach, napriek tomu, že mal informácie od svedka O., že v oblasti Veľkej Fatry je Smrekovica v zásahovom pásme, avšak o nej pochyboval, čo odôvodnil tým, že to porovnali na mape, že merali zásahový polomer, a vyšlo im, že možno áno, možno sa Smrekovica nachádza v zásahovom pásme, no nebolo to jednoznačné. Keď to porovnal z Banskej Bystrice, tá sa svedkovi javila ako dostupnejšia. Napriek tomu, že mal možnosť oboznámiť sa u rodiny C. s obsahom Protokolu Úradu, kde je konštatované, že Smrekovica je v zásahovom území Poprad, neuviedol, túto informáciu, nakoľko z nej čerpal len údaje o tom, že všetko bolo pri zásahu v poriadku.

Uverejnením nepravdivých údajov o zásahovom území, na základe čoho vyslovil názor, že ide o naháňanie letových minút, ktoré sú finančne ohodnotené, vyslovil názor, že žalobcovi ide o biznis, čo je podľa názoru súdu jednoznačný zásah do dobrej povesti žalobcu a spochybňovanie výkonu jeho činnosti v prospech verejnosti.

V protokole Úradu sa nachádza informácia, že k smrti by mohlo dôjsť aj pri včasnej a odbornej lekárskej pomoci, nedá sa určiť časový faktor, pri ktorom by bolo menovanú zachrániť, čo redaktor neuviedol z dôvodu, že proti tejto informácii mal iné informácie, tie, ktoré ho oprávňovali nedôverovať tejto informácii, pretože nebola pre neho dostatočne zobjektivizovaná, a preto podnikol ďalšie kroky a dopátrať sa k tomu, že vplyvom presunutia vrtuľníka na Smrekovicu, nezabezpečením Tatier iným strojom, došlo k strate 53 minút, ktoré mohli veľmi výrazne posunúť šance k lepšiemu zákroku, lepšej starostlivosti o túto pacientku.

Je nesporné, že z dôvodu, že z dôvodu realizácie inej záchrannej akcie došlo k časovej strate 53 minút, avšak v reportáži nebola uvedený výsledok Úradu zverejnený v Protokole, že k smrti by mohlo dôjsť aj pri včasnej a odbornej lekárskej pomoci, nedá sa určiť časový faktor, pri ktorom by bolo možné menovanú zachrániť, pričom v reportáži vystupujúci lekár sa k tejto informácii z Protokolu Úradu konkrétne nevyjadroval.

Taktiež v reportáži redaktor argumentuje možnosťou použitia vrtuľníka EMI 8, ktorý v čase záchrannej akcie, hasil požiar, avšak neuviedol, že tento typ vrtuľníka nie je určený pre leteckú záchrannú službu a nie je porovnateľný s typom vrtuľníka Augusta, hoci vo výpovedi uviedol, že mal vedomosť o týchto rozdielov medzi typmi vrtuľníkov.

Z obsahu spornej reportáže mal súd preukázané, že priestor na vyjadrenie sa k leteckej záchrannej akcii v reportáži dostali osoby, ktoré sa v inkriminovanom čase na mieste horolezeckého výpadku nenachádzali a hodnotili priebeh tejto akcie len na základe podkladov pozostalých Q. následkom čoho bolo uverejnenie nepravdivých údajov o čase príletu vrtuľníka na miesto nehody, počasí, charaktere a rozsahu zranenia, ako aj o vyslovenie záverov o vine a trestnej zodpovednosti za smrť horolezkyne. Moderátor relácie B. uviedol prílet vrtuľníka po viac ako troch hodinách, redaktor U. uviedol časový údaj príletu lekára k horolezkyni „ po bezmála štyroch hodinách“ , pričom z popisu záchrannej akcie zo záznamového zariadenia TANAP1 zo dňa XX.X.XXXX mal súd preukázané, že vrtuľník bol pri stene o XX,XX.. Vzhľadom nato, že v čase oznámenia horolezeckého výpadku bola vrtuľník na inej záchrannej akcii v Smrekovici a žalobca bol o horolezeckom výpadku informovaný Horskou záchrannou službou, ktorá informáciu o výpadku prevzala o XX,XX hod., následne o XX.XX hod. dispečing žalobcu potvrdil posádke vrtuľníka pád horolezkyne, následne potvrdila posádka možnosť realizácie záchrannej akcie na Q. s následným uvedením všetkých technických detailov (tankovanie, pribratie ďalšieho záchranára) je jednoznačne preukázané, že údaje o čase príletu sú nepravdivou informáciou, pričom neuvedenie všetkých okolností, ktoré tejto akcii predchádzali, malo za následok neúplnosť a skreslenosť informácie. Žalovaná v reportáži ohľadom záchrannej akcie na Smrekovici neuviedla všetky podstatné okolnosti a dôvody, prečo vrtuľník zo strediska Poprad zasahoval na Smrekovici. Takýmito dôvodmi preukázateľne

boli - lokalizácia osoby v ťažko prístupnom teréne, kam je najefektívnejší zásah LZZS, zdravotný stav pacienta, ktorý bol v šoku s otvorenou zlomeninou nohy, lokalizácia pacienta v zásahovom území Poprad, ale aj možnosť letu otvoreným terénom priamo a vysokou rýchlosťou, čo by v prípade zásahu vrtuľníkom zo strediska Sliač bolo časovo dlhšie z dôvodu prekonávania hrebeňu Nízkych Tatier, čo je spojené s rizikom turbulencií a možnosťou ohrozenia bezpečnosti posádky vrtuľníka. Žalovaná ani jeden dôvod zásahu vrtuľníka zo strediska Popradu v Smrekovici neuviedla, obmedzila sa len na vyjadrenie ohľadom zásahového územia a ničím nepodložené konštatovanie redaktora U., že „ Do Veľkej Fatry vyletel vrtuľník z Popradu a nie z Banskej Bystrice, a vyslovila ničím nepodloženú domnienku „ či za tým nebola snaha získať viac peňazí za viac letových minút.“ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že reportáž je urobená tendenčne s cieľom obviniť žalobcu zo smrti horolezkyne a vykonávania leteckej záchrannej služby s primárnym cieľom zabezpečenia biznisu. Taktiež je nesporné, že v právnom poriadku Slovenskej republiky neexistuje žiadny právny predpis, ktorý by ukladal prevádzkovateľovi leteckej záchrannej zdravotnej služby povinnosť, aby vrtuľník odštartoval do 3 minút tak, ako to uverejnila žalovaná, hoci na základe vyjadrenia ministra zdravotníctva, čo ju však nezbavuje zodpovednosti za pravdivosť uverejňovaných informácií.

Keďže z obsahu reportáže mal preukázané, že nebolo uverejnené tvrdenie, že leteckí záchranári pochybili, rozhodol súd tak, že žalobu v tejto časti zamietol ako nedôvodnú.

V zmysle §19b ods.2, 3 OZ neexistujú žiadne obmedzenia pri uplatnení primeraného zadosťučinenia. V prípade satisfakčnej žaloby je daný priamo nárok právnickej osoby na primerané zadosťučinenie, pričom súd má nielen právo, ale aj povinnosť primerané zadosťučinenie priznať. V danom prípade si žalobca uplatnil aj morálne aj peňažné plnenie

ako satisfakciu. Na rozdiel od fyzických osôb, v prípade právnických osôb súd nemôže posudzovať, či morálne zadosťučinenie postačuje. Ak sú splnené základné podmienky a to existencia zásahu, neoprávnenosť tohto zásahu a príčinná súvislosť medzi nimi a žalobca si uplatnil finančné zadosťučinenie, je povinnosťou súdu tento nárok priznať, pričom má súd možnosť ho priznať v celom rozsahu alebo znížiť. Súd mal preukázané výpoveďami svedkov O. a X., že po uverejnení reportáže sa vyskytli problémy pri obchodných rokovaniach, pri žiadostiach o leasing, kde sa stretávali s nedôverou a otázkami ohľadom tejto záchrannej akcie. Súd mal preukázané negatívne reakcie verejnosti, konkrétne účastníkov internetových diskusií o záchrannej akcii, články zverejnené v časopise Slovenka, RESCUE REPORT. V danom prípade súd nepriznal finančnú satisfakciu v celom rozsahu, pretože zohľadnil čiastočnú neúspešnosť ohľadom údaju o tom, že leteckí záchranári pochybili, ktorý v reportáži neodznel. Vzhľadom nato, akou formou došlo k neoprávnenému zásahu - televízne médium, vzhľadom na intenzitu zásahu - príspevok bol odvysielaný v relácii Reportéri, na Jednotke STV, ktorej trhový podiel v danom týždni bol 18,3% (v poradí tretí najvyšší), ako aj na dobu pretrvávania následkov tohto zásahu až do roku XXXX (kedy časopis RESCUE REPORT v čísle X/XXXX uverejnil článok o tejto akcii), urážlivú a početnú formu negatívnych reakcií verejnosti, je súd názoru, že priznaná suma je primeraná a postačuje ako satisfakcia za neoprávnené zásahy. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy súd zohľadnil aj skutočnosť, kedy žalobca podal žalobu na súd, čo nemôže byť na ujmu žalovanej z hľadiska posudzovania účinkov jednotlivých foriem zadosťučinenia, a preto súd v o zvyšnej časti žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajskom súde v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O. s. p. / uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha / § 205 ods. 1 O. s. p. /.

Ak povinný dobrovoľne nesplní , čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia / § 251 ods. 1 O. s. p. /.